

[Jens Jensen.]

danne Grundlaget for Tilsagn om Laan, men som Paragraffen nu foreslaas affattet, er der aabnet Mulighed for, at en Fisker, som har haft Uheld og ringe Indtægt i 1939, ogsaa faar en Chance for at opnaa Laan.

§ 8 er ændret, saa at den nu gaar ud paa, at i Perioden fra 1. September 1939 til 31. December 1939 kan Ministeren af Statskassens Midler — ganske vist efter Aftale med Finansministeren — betale Krigsforsikringspræmien, der ved Lov af 4. Maj 1939 er paalagt Fiskerfartøjer. Og saa denne Ændring er af stor økonomisk Værdi for Fiskerne, og jeg tror, at den højtærede Minister nok skal administrere Paragraffen efter dens Ordlyd.

§ 7 indeholder en Bestemmelse om, at der i 3 Maaneder, fra 1. Januar 1940 til 31. Marts 1940, kan ydes Fiskere en Godtgørelse for Forbrug af Brændselolie, svarende til 40 Kr. pr. t, indkøbt i det paagældende Tidsrum.

Lovforslaget er gennem disse Ændringer blevet væsentligt forbedret i Forhold til det oprindelige Lovforslag, og de fire store Partier har givet Tilslutning til det, som det nu foreligger.

At Fiskerierhvervet kæmper med store Vanskeligheder, er sikkert alle enige om. Jeg haaber, at det foreliggende Lovforslag, som nu snart kan ventes at blive til Lov, maa blive modtaget af den danske Fiskerbefolkning med nogenlunde Tilfredshed. Dansk Fiskeriforenings og Vestjysk Fiskeriforenings Henvendelse om Støtteforanstaltninger til Fiskeriet er ikke imødekømt paa alle Punkter, men der er vist ingen Tvivl om, at hvis de nuværende vanskelige Forhold for Fiskeriet vedvarer, vil vi inden ret lang Tid paa ny faa et Lovforslag af denne Art til Behandling her i Tinget.

Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi altid vil stille os imødekommende over for de Ønsker om Støtte til Fiskerierhvervet, som maatte fremkomme fra Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening.

Det foreliggende Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse i det høje Ting.

P. A. Poulsen (Stenderup): Lovforslaget om Hjælpeforanstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet er ved Behandlingen i det andet høje Ting blevet forbedret, saa at Lovforslaget nu i det væsentlige er i Overensstemmelse med de Krav, som mit Partis Ordfører i Folketinget, Hr. Fibiger, stillede, og uden hvis Gennemførelse vi Konservative ikke med Tilfredshed kunde

have medvirket til Lovforslagets Vedtagelse. Mit Parti har særlig ønsket, at Staten skal afholde alle Fiskeres Udgifter til Krigsforsikringspræmie; Udgiften er for den første Periode, fra 1. September d. A. til 1. Januar 1940, beregnet til et Beløb af 133 000 Kr., og vi har netop ment, at Betalingen af Krigsforsikringspræmien var en Samfundsopgave, som enhver Regering med Glæde burde paatage sig. Baade i Norge og i Sverige har man vedtaget Lovforslag om, at Staten skal afholde Udgifterne til Fiskernes Krigsforsikring. Det maa derfor hilses med Glæde, at den højtærede Landbrugsminister er gaaet med til, at det samme bliver Tilfældet i vort Land, hvor Erhvervets Udøvere gør en mægtig Indsats ved at trodse Minefarerne og søge at opretholde deres Erhverv.

I Modsætning til det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Jens Jensen), Venstres ærede Ordfører, er jeg egentlig ikke imod, at de enkelte Kommuner skal garantere for en vis Del af Laanet. Det synes mig, at dette giver en vis Garanti for, at Laanene kun ydes til Folk, der virkelig sætter noget ind paa at fortsætte Arbejdet og at holde de indkøbte Redskaber i god og forsvarlig Orden. Paa den anden Side har vi fra konservativ Side været betænkelige ved, at den Del af Laanet, som Kommunen skal garantere for, blev for stor. Der vilde da sikkert være adskillige Fiskere, som i høj Grad trængte til at opnaa et rentefrit Laan til Indkøb af Fiskeredskaber, men som kun vanskeligt kunde opnaa dette, fordi Kommunen skulde garantere for Tilbagebetalingen af en væsentlig Del af Laanebeløbet. Naar Fiskerne i det enkelte Tilfælde selv skal yde 20 pCt. af Købesummen, finder vi det saare rimeligt, at Kommunens Garanti reduceres fra 33 $\frac{1}{3}$ pCt. til 25 pCt. af Laanesummen, som det nu er vedtaget i det andet høje Ting. Fra konservativ Side havde vi helst set, at Kommunens Garanti kun skulde omfatte 20 pCt. af Laanesummen. Jeg haaber i øvrigt ligesom de ærede foregaaende Talere, at Kommunerne vil stille sig velvilligt over for Laantagerne og være imødekommende og hjælpsomme.

Det foreliggende Lovforslag har efter min Opfattelse den store Fordel, at det tager Sigte paa for det første at holde en saare betydningsfuld Gren af vort Erhvervsliv i Gang og for det andet at fremme Initiativet, Lysten og Modet hos mange, som allerede arbejder i dette Erhverv, samtidig med at der — hvad der ikke er mindst værdifuldt — indgydes de unge Mennesker, som ønsker at gaa ind i Fiskeri-